

Грую, придруженъ отъ много други свещеници, облѣченъ въ своитѣ черковни одежди, съ кръстъ и евангелие въ ржце, завзе мѣсто въ срѣдата на депутатитѣ, гордо и величествено. Останалитѣ свещеници следваха по неговата команда.

Бенковски и другитѣ апостоли наведоха сабитѣ си долу на земята и клюмнаха глави въ знакъ на страхопочитание къмъ божествената служба. Представителитѣ, всички гологлави, съ запалени свѣщи въ ржце, стояха неподвижни около свещеницитѣ. Настана гробна тишина; само гръмливиятъ гласъ на свещеникъ Груя ехтѣше изъ букака. Когато захвана да се чете евангелието, апостолитѣ паднаха на земята да направятъ поклонъ; сжщото направиха и останалитѣ. Следъ свършване на божествената служба, попъ Грую затвори трѣбника, тури ржка на двата си арнаутски пищова и ги изпразни въ въздуха. Това бѣше знакъ, че службата се е свършила и че е време вече да се отвори събранието.

Клетвата.

Бенковски предложи на Воловъ да отвори събранието съ едно слово, въ което да изложи накратко целта на това патриотическо събрание и въпроситѣ, които трѣбваше да разгледа то.

— Азъ предлагамъ най-напредъ, каза Воловъ, щото апостолитѣ, както и представителитѣ, преди да почнатъ работата, да се закълнатъ, че ще бждатъ вѣрни на своето отечество.

Предложението на Воловъ се прие отъ всички. Депутатитѣ и свещеницитѣ пакъ станаха на крака и заеха първото си положение. Апостолитѣ произнесоха своята клетва единъ по единъ съ револверъ